

Végletek völgyin-halmain / Öröltek fel sors-malmaim... – *de!*

Legalább élttem...

Ne sajnálj, sunyi besoroló,
Hogy hányt-vetett a sorsom
Közönyös nyáj, halált okozó
Végső szavammal is azt mondom:

Legalább élttem!

Én nem kíméltem meg magam
És nem kellett a könnyű zsákmány
Belül akartam széppé lenni, nem látvány
Csoda, hogy máig megmaradtam

Pedig én élttem!

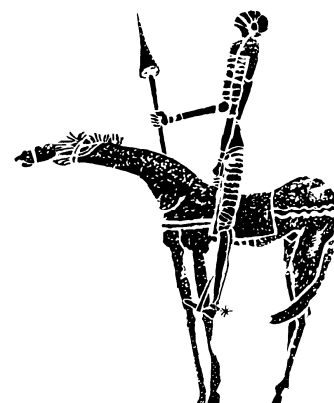
ADORJÁN András

két legújabb könyvének bemutatója

2017. június 29-én csütörtökön 11 órakor

a Magyarok Háza Csontváry termében

(1052 Bp., Semmelweis u. 1-3., I.emelet)

Röhögj ki és káromolj,
Keress és találj öngazolást
Álszánalmaddal össze ne koszolj
Őszintétlenül gyászolj le más
Én legalább élttem!

Sok vargabetű és csetlés-botlás
Közepett is követtem az utat
Ha nem volt, hát kitapostam azt
A szemem üveges, a lelkem zöldje fás
De: legalább élttem!

A TISZTA ÉG ALATT

(Adorján Andrásnak)

A tiszta ég alatt, a szennyes földön
egy szakállas próféta dörömböl.
Átkozni nem tud, csak ostromozni szájjal,
szívéből intelem és imádság szárnyal.
Kalitkába zárták főtéren őt a vének,
körülötte cigányok zenélnek.
Követ is dobnak rá a srácok,
őr, hogy megvédje, sehol nem áll ott.
Mégis beszél, szeméből patakzik könnye,
a földre csorran, nincs aki feltörölje.
Nem akar kitörni ketrecéből, fáradt,
inkább hirdeti az igét. Láthat
valami mást : a vöröslő égen
Illés kering szikrázó tűz-keréken.

Zas (Szász) Lóránt (1938-2011)

Kalifornia, Victorville

2009. május. 20.

*– a magyar emigráció talán legnagyobb – itthon „hivatalosan”
méltatlanul el nem ismert – költője*

Láttok-e, világtalanok?

Vezéretetek, a VAK vagyok! (AA)